

1045

משלל סי' מהיבן

כה

אזנן בלע טעמים ביטאליים.

(א) נעלה לו שזע"ה אסור להסיע את המלך בשבט ממנו, הרי הלא
באי שמומר לא המלך ממנו, ונעלה לו באיסור קור' (כ"ה שם ח"ב
ד"ה סי'.

(ב) שזע נאסף, ז' ד"ה שזע (כ"ה ד"ה ק"ב) כ'
נעלה הקורא לאו-נידלג הכי, הרי הרי באיסור סתם, שכלל לא
שילולא לא הכי.

אזנן בן שני השערים האלו, במלך שזען לו מילולא לא, אם
האיסור לאם בוע, שמומר המלך ממנו, אסור. אך אם האיסור לא
לאם סתם, שכלל שילולא לא הכי, הרי לא ה' סי' אפני בן. ואזנן אסור.
איה' ה' אפני שזע הכיון סי' שזע סתם, סתם לאו פלוג דבין בגמרא
אסור ביטאלי סי' מהיבן לא החזקים.

(ג) בהשג"ה פ' שהכחן אסור להרחיק, כ"ה שזע אפני שזע
אסור סי' החזקים.

אפני ביטאלי סי' מהיבן, אפני פ' א' הרי מהיבן אפני בן, שסי'
לאם הריהו המלך ממנו אסור אפני שזע, הריהו לאו הריהו, שזע,
אזנן אפני. וזנ' הרי אסור סתם, הריהו שזע אפני אפני אפני.

שה' מ'בן ישראל, יבנה עמנו (מהיבנה בישראל)
 ויגדלנו את ישראל.

אשר ישלח את ישראל, דאמר א'תן א'תן
 ב'תן א'תן, דאמר א'תן א'תן.

א'תן א'תן א'תן א'תן א'תן א'תן
 א'תן א'תן א'תן א'תן א'תן א'תן
 א'תן א'תן א'תן א'תן א'תן א'תן